

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sibylliakōn chrēsmōn logoi oktō

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1555

Liber qvintvs

[urn:nbn:de:bsz:31-248466](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248466)

Πῦρ ἔσται πατὰ νόσμον, ὃν ᾧ τόδε σῆμα τέτυκται,
 Ρομφαῖαι σάλπιγγες αἰμ' ἠελίω ἀνιόντι,
 Κόσμος ἅπας μύθημα λιὰ ὕμβριμον ἤχρον αἰθεῖ,
 Φλέξει ἢ χθόνα πᾶσαν, ἐπ' αὐτ' ὀλέσει γένος ἀν-
 δρώων.

Καὶ πάσας πόλεις, πῶτα μὲν θ' ἅμα, ἠδὲ θαλάσσας
 Εὐκνώσει, τάδε πάντα νότις ἔσσει' αἰθαλόεσσα.

Ἀλλ' ὅταν ἦσιν πύρρα τέφρη σποδίοεσσα γύνεται,

Καὶ πῦρ νομίωσιν θεὸς ἄπειτον, ὁσὸν ἀνῆψον

Ὀφέα καὶ σποδιὸν αὐτὸς θεὸς ἐμπαλι νόσμον

Ὀσοι δ' αὐτ' ἐπὶ δουρεθισιν *

Ἡμαρτον, τὸς δ' αὐτ' ἐχυτὴ πατὰ γαῖαν καλύψαι.

Ὀσοι δ' ἐν σέβασιν πάλιν ζήσονται ἐπὶ γαῖαν

Ἐν σῶμα θεῶ δόντος, βωλύθ' ἅμα καὶ βίον αὐτοῖς,

Εὐσεβείην, πάντες δὲ τότε ἔσονται χαρῆν αὐτοῖς.

Ὡ μακαριστὸς, ἐν αἰῶνι ὃς ἐς χρόνον ἔσεται ἀνὴρ.

Κάπερ σί-

Λ Ο Γ Ο Σ Ρ Ε Μ Π Τ Ο Σ.

χος.

^a ἠλιανόμ.

^b οἱ τοι.

^c μετ' ἔσ.

Ἀλέξαν-

δρος.

Ρώμαιοι.

Δινείας.

f. ὃς τέξει.

αὐτ' ἐσύξει.

Ἀλλ' ἄγε μοι σονόεντα χρόνον^a ἠλιανόμ^b τε λαίμων^c,

Ἄβ^d ἦ τοι μὲρ πρώτιστα^e μετ' ἔσομένους βασιλῆας

Αἰγυπίου, τοὺς πάντας ἴσιν πατὰ γαῖαν φέρισιν.

Καὶ μετὰ τὸν πέλλης πολυήταρα, τῶν ὑπὸ πᾶσαν

Ἀντολίην δεδράμασθον, καὶ ἐσθόρην πολυκόλως,

Ὀρβαυδῶν ἠλεγεξέην, καὶ ἔσθωρον φιλίππων,

Ὀνδίου, ἢν ἅμμιον ἀλκῆν ἠφειμικθόντα.

Ἐσονται γένεσιν τε καὶ αἵματος ἀσπαραγίοι,

Δινείας. † Ἄς ἔξει τρώϊον ὃς τις τυρὸς ἐχισεν ὀρμῆν.

f. ὃς τέξει. Γολλὸς δ' αὐτ' ἀνακτῆας ἀρπυγίαν μετ' ἔσται,

Καὶ

Igri flagrabit mundus, signumq; dabunt hæc:
 Enses atq; tubæ simul, & sole exoriente
 Terribilem sonitum, mugitumq; audiet omnis
 Mundus, & exuret terram omnem torridus ignis.
 Hinc genus humanum postquam delebit, & omnes
 Vrbes & fluuios exusserit, atq; profundum,
 Omnia fient hæc mixtus fuligine puluis.
 Omnia sed postquam in cineres collapsa iacebunt,
 Et Deus obruerit tantum qui accenderit ignem,
 Ossaq; cum cinere orbem tunc iterum Deus ipse
 Qui uerò impietate *

Peccarint, iterum iniecta tellure tegentur.
 Contrà iterum in terris uiuent pietatis amici,
 Ipsi dante Deo flatum, uitamq; cibumq;
 Seq; pijs omnes multum debere putabunt.
 Omnium felix, ueniet qui tempus ad illud.

LIBER QUINTVS.

Nunc dicenda mihi lugubria tempora, fama
 Clara Latinorū, qui post tellure repostos
 Aegypti reges, habituros proxima regna,
 Post ciuem Pelles, oriens cui paruit omnis,
 Diues & occasus domitori, quemq; Philippo
 Restituit Babylon, demonstrauitq; putatum
 Ammonis falsa Iouis ortum semine fama:
 Assaraci existent de stirpe & sanguine creti,
 Autor erit quorum qui Troiæ diffidit ignes.
 Post reges autem multos, & bellipotentes,

Alexāder.

Romani.
Aeneas.

l 4

Postq;

- Romulus & Remus. Postq; seræ geminos natos balantiuorantis,
 Primus erit regum, cuius capitalis habebit
 I. Cæsar. Litera bis decies, poterit qui plurima bello,
 Iulius. Et numeri formam primam denarij habebit.
- Augustus. Proximus hūc princeps sequitur, quē litera signat
 Prima elementorum, horrebit quē Thracia terra,
 Et Sicula, et Memphis: Memphis cui causa ruina
- Antonius. Culpa ducum fuit, & mulier seruire rebellis,
 Cleopatra. Per fluctus elapsa, feret quoq; gentibus ille
 Leges, & subiget cuncta, & post tempore longo
- Tiberius. Imperium tradet cuidam, cui prima ualebit
 Litera tercentum, qui charum nomen habebit
 Fluminis, & Persas, Babylonemq; aggredietur,
 Et tandem rigida percellat cuspide Medos.
- Gaius. Deinde notam trini numeri sortitus habebit
 Imperium
 ἐς δὲ νῦν ὁ δὲ ἐστὶν ἀρχὴν νόσῳ ἐπὶ πρῶτον
 ἐστὶν ἀνάξ, νέσος δὲ βαβυλῶνος ἀνεσώσῳ
 ἴσῳ ὁ δὲ ἀπὸ τῶν ὕψων αὐτοῦ ἰσῳ ἀξῳ.
- Nero. Quem uerò dominū nota quinquagesima signat,
 Dirus erit serpens, spirans lachrymabile bellum,
 Distentasq; manus perdet suæ originis olim,
 Cunctaq; turbabit certans, plebemq; trucidans,
 Et permulta patrans, bifidas & diuidet undas,
 Et percellat Atho. sed funditus interimetur:
 Deinde reuertetur, seseq; Deo æquiparabit.
 Sed non esse decum tandem Deus arguet ipse.

Post

Καὶ μετὰ θηρὸς τέσσα τὰ δίπλα μνησφάγοιο, Ρῶμυλός
 Ἐσαι ἀνάξ πρώτιστος, ὅς τις δέσσα δις πορυφάσει, καὶ ρήμος.
 Γράμματός ἀρχομόνος, πολέμων δ' ἐπὶ πωλὺν ηρα- Καῖσαρ ἰδύ-
 τήσει. λιος.

Ἐξει δ' ἐν δειπάδος πρώτου τύπου, ὡς τε μετ' αὐτὸν Αἰγύστος.
 Ἀρχερωγοιχείωρ, ὅς τις † λάχη γράμματος ἀρχε, f. λάχε
 Ου θραύνη πῆξαι, καὶ σινελίη, καὶ μέμφις, γράμματός
 Μέμφις πηλυχθέσσα δι' ἡγεμόνων κακότητα, ἀρχίλῳ.
 Ἡδὲ γωαικὸς ἀδελώτῃ ἐπὶ πῦμα πεσύσσης. Αὐτῶνιος,

Καὶ θεσμὸς θήσει λαοῖς, καὶ πωλὺν ὑποτάξει. Κλεοπά-
 Ἐν μακρῷ δὲ χρόνῳ ἐτέρῳ παραδίδεται ἀρχίλῳ, τρα.

Ὅς τε τριημισίωρ ἀριθμῶν νορέλιον ἐπὶ πρώτῳ, Τιβέριος.

Ἐξει, καὶ ποταμὸς φίλον ἔνομα, ὅς τ' ἐπὶ πέρσας
 Ἀρξει, καὶ βαθυλῶνα. βαλεῖ δουρὶ δὴ † τότε μύδης. f. πότε.

Ἐῖτα τριῶν ἀριθμῶν νορέλιον ὅς τις λάχερ ἀρξει Γάιος.

Ἐς δέσσα, ὅς ἐπατ' ἀρξει νορέλιον ἐπὶ πρώτῳ

Ἐσσετ' ἀνάξ, κέανος δὲ βαθύτατον ὠκεανοῖο

Ἰξετ' ὑδωρ, ἀμπωσιρ, ὑπ' αὐσονίην αἰξας.

Γοντήμοντα δ' ὅς τις νορέλιον λάχε, νοίρανος ἔσαι, Νέρων.

Δεινὸς ὄφτις φουδῶν πόλεμων βαρμῶν, ὅς ποτε χείρας.

Ἡς γονεῖς ταυόσας ὀλέσει, καὶ πᾶντα ταράξει,

Ἀθλῶν, λαὸν ἡσίον, καὶ μυρία τολμῶν.

Καὶ τμήξει τὸ δίδωμον ὑδωρ, ἄθω τε πατάξει.

Ἀλλ' ἔσαι καὶ αἰγιος ὀλοίγιος, εἴτ' ἀνακάμψει.

Ἰοσάβωρ θεῶν αὐτὸν, ἐλέγξει δ' ἕμιρ ἔοντα.

Γάλλα, Ο Τρεῖς ἢ μετ' αὐτὸν ἀναίτες ὑπὸ ἀλλήλων ἀπολοῦν
 θωμ, ἕτε- Εἴτα τίς ἀσθέων ὀλετήρ ἦξει μέγας ἀνδρῶν, (ται
 λιος. Επ' ἡμῖς ὃς δεινάτιον κέρειον δεινυσι πρόδηλον.
 πεπασια - Τὸ δὲ τριηκοσίης ὅτι πρῶτον ἐλέγχων,

κός. Γαῖς πράξος ἐξαφελῆ. μετὰ δὲ αὐτὸν μόρσιμον ἔσαι
 Δομῖμιανός. Τετραδός ἐν κέρειος τ' ἔφθορος μόρος. αὐτὰρ ἔφθορα

αλ. ἔφθορος. Πενήκοντ' ἀριθμὸς γεραρὸς βροτῶς. αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶν,

Νερδάς. Ὅς τε τριηκοσίης κέρειος λάχον οὐνυπων ἀρχιῶ

Τραϊανός. Κελτὸς ὀρειοδάτης, ασύδων ἐπὶ δῆριμ ἐώαρ.

Μοίραμ ἀειμελίον ἢ φύξεται, ἀλλὰ ναμέται.

Ομνόνις ἀλλοτῶν κρύφα νέμω, ἀλλ' ἀνέμεινε

Ανθεος ἄνομα ἔχουσα, μετ' αὐτὸν δὲ ἄλλος ἀνάξει

Αδριανός. Αργυρόρανος ἀνὴρ. τῷ δὲ ἔοσται ἄνομα πόντος.

Ἐσαι καὶ πανάριτος ἀνὴρ, καὶ πάντα νοήσει.

Καὶ ἐπὶ σοὶ πανάρισι, πανέροχε νυανοχάιτα,

Καὶ ἐπὶ σοὶσι κλάδοισι τὰ δὲ ἔοσται ἡμῶν πάντα.

Τρεῖς ἀφῆσιμ, ὃ δὲ τρίτος ὀφέπρατήσεται πάντων.

Τέρομαι ἢ τριτάλαινα κελύφεται ἐν φρεσὶ
 θέδαι,

Ἰσιλος ἢ γνωστὴ καὶ χρισμῶν οὐθεον ὕμνον.

Πρῶτον μὲν πόρι σείο βάσιμναδ πολυκλάυσης

Μαινάδες αὐξοσιμ, καὶ οὐ παλάμωσι κηναῖσιμ

Ἐοσεται ἡματι τῶδε, ὅταν ποτὲ νεῖλος ὀλοσύση

Γαῖαν ὀλιω αἰγυπῶν ἔως πηχῶν δέμα καὶ ἔξ,

f. Εὐδοκία. Ἄς κλαύσον γλυπῶν, ἐπαρ ἄστυσαι ἢ βροτοῖσι.

Σεγήσει δὲ χάρις γαῖης, καὶ δόξα προσώπων.

κατὰ Μέμ- Μέμφι σὺ μὲν κλαύσον ὑπὲρ αἰγυπῶν τῶ μέγιστα.

φως.

Γρόδαι

Oracula.

171

Post quem tres reges à sese alterna peribunt.
 Hinc ueniet quidam magnus, caesorq; malorum,
 Quem nota perspicue decies septena docebit.
 Filius aſt huius (nota tricenaria monstrat)
 Auferet imperium: post quem fatale tenebit
 Imperium, numeri quem quarti littera signat. (bit.
 Hinc quinquagenum numerum uir honestus habe=
 Quem sequitur, cui dat nota tricenaria nomen,
 Gallus montiuagus, properans orientis ad arma.
 Triste nec effugiet fatum, fessusq; iacensq;
 Mortuus externa tectus tellure premetur,
 Floris de uento uocitati nomen habente.

Galba, O-
 tho, Vitel-
 lius.
 Vespasia-
 nus.
 Titus.
 Domitia-
 nus.
 Nerua.
 Traianus.

Post hunc argento galeatus, nomine ponti
 Dictus, regnabit: uir is optimus, omnia noscet.
 Atq; haec, caeruleis sub te insignite capillis
 Optime, subq; tuis excellentissime ramis
 Omnia tempora erunt, tres rerum summa tenebüt,
 Omnibus at tandem potietur tertius ille.

Adrianus.

Torqueor infelix, dum tristia fata recordor
 Isidis ipsa soror diuina oracula pandens.
 Principio circum ima tuae lachrymabilis edis
 Menades augebunt: atq; in manibus sceleratis *
 Vna dies ueniet cum tota feretur in arua
 Ad sex atq; decem cubitos Aegyptia Nilus,
 Abluat ut terram omnem, mortalesq; rigentur,
 Et decor & terrae facies speciosa silebit.

(bis:
 Memphi uicè Aegypti multū lachrymosa dole In Mem-
 Nam phim.

Nam prius imperio terræ dominata potente
 Fies uilis, uti de cælo clamet & ipse
 Fulmineus magna uoce: O fortissima Memphi,
 Olim mortales inter celebrata superbe,
 Infortunata ærumnosâq; flebis, ut alta
 Immortale Dei cognoscas numen in æthra.
 Fastus ubi tuus est, homines tumidissimus inter?
 In natos etenim quoniam diuinitus unctos
 Es bacchata meos, iustisq; immitis inique
 Vsa, bonisq; uiris: ideo pro talibus ausis
 Talis habenda tibi uestis, pœnæq; luendæ.
 Iam tibi non inter sedes erit ulla beatos.
 Ex astris es lapsa, nefas tibi scandere cœlum.
 Hactenus Aegypto Deus hæc me dicere iussit
 Tempus ad extremum, quo gens humana futura est
 Pessimâ: sed durantq; maliq; malum opperiuntur,
 Iram immortalis cœlestis & altitonantis,
 Proq; Deo lapides & ficta animalia, multa
 Religione colunt, trepidi, diuersaq;: quorum
 Non ullus sermo, mens nulla, auditio nulla est.
 Singula nec fas est uerbis simul achra referre
 Mortali fabricata manu, quos namq; creauit
 Humanæq; manus labor, ac industria mentis,
 Accepere deos, stulti, saxo ue, uel auro,
 Aere uel argento factos, ligno ue dolatos,
 Exanimos, surdos, conflatos ignis in æstu.
 Fecerunt illis frustra *

In simula-
 chorū cul-
 tores.

Oppria

Ἐρόδε γὰρ ἡ μεγάλης γαίης κραταίαισα γρηθήσῃ
 Λυπηρή, ὡς τε βοῆσαι κ' αὐτὸν τὸρπιπέφρανον
 Οὐρανόθεν φωνῆ μεγάλη κ' μεγαλόδονε μέμφῃ,
 Ἡ τὸ πάλαι δειλοῖσι βροτοῖσ' ἀχέσσα μέγιστα,
 Κλάσσει αἶψα γλένη, λιὰ πάμμορος, ὡς τε κοῆσαι
 Ἀντὶ τὸ αἴδιον βέδρ, ἀμβροτον οὐ νεφέεσι,
 Ἐσολύμμα κραταῖων οὐ ἀνθρώποισι τίτηνται,
 Ἀνθ' ὧν ἐξεμαίνεις ἐς ἐμὸν παίδας θεοχρίστis,
 Καί τε κενὸν ὠτρυνῶς οὐ ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖ-
 σιν,

Ἐξερ ἀντὶ τόσων τοῖα κ' ἴτροφὸν εἶνενα ποινῆς. *f. τρέφω.*

Οὐκέτι σοι φανερῶς θέμις ἔσται οὐ μακάρειςιν.

Ἐξ ἄστρων πέπλωνας, ἐς ἕρανδρ ἔν ἀνάβησιν.

Ταῦτα μὲν αἰγυπῆ θεὸς οὐνεπεν ἐξαυθῆσαι,

Υπατίω καιρῷ, ὅτε πάγκηνοι αἰῶνες ἔσονται,

Ἀλλὰ ταλαιπωρεῖσι κηνοὶ κηνότητα μόνοντες

Οξυλὺν ἀθανάτοιο, βαρυντῆτα, ἕρανίωτος. *κατὰ τῶν*

ἴ Αντιθέους δὲ λίθους, λιὰ κνώδαλα θερησιόντες, *εἰδωλολά-*

Ροκά μάλ' ἀλλυδεις ἄλλα φοβῶμενοι. * ἕ λόγος ἕ- *τρων.*

Οὐνδρ, ἔν αἰοῦ. ἴ ἄγε μοι θέμις, ἕδ' ἀγορεύω (δεις, *f. Ἀντίθεα.*

Εἰδώλων τε ἕνασσα, βροτῶν παλάμεις γγαῶτα. * *f. ὦν.*

Ἐξ ἰδίων δὲ νόπων καὶ ἄταθαλίων ἐπινοϊῶν *f. ἄγε μὴ.*

Ἀνθρωποισι δέξαντο θεὸς ξυλίνους, λιθίνους τε,

Χαλκῆς τε, χρυσοῦς τε, λιὰ ἀργυρέας τε ματαίως,

Ἀψύχους, κωφῆς, λιὰ οὐ πυελὶ χωνυθούτας. *34*

Γοῖσαντο μάτην τότοις *

Θμῆς

Θυμὸς καὶ ξυῖς θλίβεται, λύπηται βυδὴ
 Ἡρακλῆς τε, Διὸς τε, καὶ ἔρμῆας.
 Καὶ σέ δ' ἀλεξάνδρεια πλυτὰ θρηπῆρα.
 Οὐ λάψαι πόλεμος τ' ἴ *
 Υπὸ φρυγῆος δ' ὡς ὅσα πρόδον ἐρεξας.
 Σιγήσεις αἰῶνα πολυῶν, καὶ νόσι μὲν ἡμερ.
 Κυνέτι σοι ρόσσει τρυφὸν πόμα. *

*

*

*

φ. ἀνθρώπος κακὸς ἔχων. Καὶ σὺ πάσαν ὀλῆ γαῖαν, τ' ἀνθρώπων ναυτῆρας
 Αἵματι καὶ νεύεοσι παρ' ἐκπαύλοισι τε βωμοῖς,
 Βαρυφρόνων, ἀνεαρὸς, πολυδέματος, ἄφρονα λυ-
 Γαμπληθὶ ψαμαθῶν δὲν ἀπαίξων σὸν ὄλεθρον. (σὺν
 Καὶ τότε ἔση πόλεων πολυόλθος, πολλὰ καμῶσα.
 Κλαύσεται ἄοσις ὄλη δάρων χαρίων ἀπὸ σείο.
 Ἐπιψαμένῃ κεφαλῆν ἄχαρῶν, πίπῃσ' ἐπὶ γαίης.
 Αὐτὸς δ' ὅς πόρσων λάχων, αἰγυπῆρον πηλομῆξας
 Κτένας ἀνδρῶν ἕνασθον ὄλον βίον ἐξαλαπάξει.
 Καὶ νιοσις θεόθεν βασιλοῦς πεμφθεῖς ἐπὶ τῶτον,
 Ως τε μύθων μοῖραν τριτάτῃν δειλοῖσι βροτοῖσι.
φ. αἵματι. Αὐτὸς δ' ἐν δυομῶν εἰσπλήσεται τ' αἵματι κύφῳ.
 Σύμπασαν γαῖαν πολιορκῶν, πᾶσαν ὀρμηῶν.
 Αλλ' ὅταν ὕψος ἔχη κρατὸρὸν, καὶ ταρβὸς ἀνδρείς,
 Ἡξεί δ' αὐ μακάρων ἐθέλων πόλιρ ἐξαλαπάξει.
 Καὶ μή τις θεόθεν ἀνεαρὸς βασιλοῦς ἐκπεμφθεῖς,
 Γαύτας ἰλᾶ βασιλεῖς μεγάλους, καὶ ἀνδρῶν ἀρίστους.
 Εἶδ'

Opprimitur Thmuis & Xouis: consiliūq;
 Herculis atq; Iouis frangetur, Mercurijq;
 Te quoq; Alexandra altrix celebris *
 Non cessabit bellum non *

* Quae fecisti ante superbē

Diu taciturna eris & reditus tempus
 * Nec tibi iam suavis potus fluct

*

*

*

Vastabitq; tuam terram uir pessimus omnem,
 Sanguineq; inficiet, diris & cadibus aras,
 Barbarus, immanis, rabie demente tremendus,
 Ingentesq; tuæ structurus stragis aceruos.
 Tunc eris urbs olim felix, tunc plena laborum,
 Plorabitq; tuis Asia omnis compta uenustis
 Turpe caput donis, ad terram prona cadendo.
 Cui uerò Perse contingent, bella mouebit
 Aegypto, occisisq; uiris prædabitur omnem
 Victum. & rex Cisis missus diuinitus illi,
 Ut sic tertia pars maneat mortalibus agris.
 Ipse ex occasu saltu uelocē uolabit,
 Terram desolans & uastans funditus omnem.

Sed cum terribilis multum dirusq; ualebit,
 Iamq; beatorum ueniet populetur ut urbem,
 Rex quidam fortis missus diuinitus illò
 Omnes excinet magnos regesq; uirosq;.

Sis

Sic hominum finis existet deinde perennis.
 Heu misero tibi cor, quid me narrare laeesis
 Aegypti miserum multo sub principe fatum?
 I genus adstultum Persarum solis ad ortus,
 Iis monstra quæ sint præsentia, quæq; futura.

Diluuium immittent Euphratis fluminis undæ,
 Et Persas perdent, & Iberos, & Babylonas,
 Massagetarq; armis claros, atq; arcubus omnes.
 Tota Asia igne ardens æquor stillabit adusq;
 Pergamus insignis quondam, succisa peribit.
 Desertanq; homines Pitane, uastamq; uidebunt.
 Lesbos tota petet fundum, penitusq; peribit.
 Smyrnaq; per præceps prolabens flebit: & olim
 Quæ fuit insignis fama, celebrisq; peribit.
 Bithynij patriæ flebunt incendia terræ,
 Et Syriæ magnæ, Phœnicesq; arbore crebræ.
 Eheu te Lyciam, tibi quot molitur acerba
 Omnibus in miseram terram uadentibus ultro,
 Ut fleat ob motum tristem, latices & amaros
 Expers unguenti Lycia, id quod oleuerat olim.
 Et Phrygiam grauis ira manet, confluente dolore.
 Propter quem Iouis iuit eò Rhea, mansit & illic.
 Barbaræ gens ab eo Pontus, Tauriq; peribunt,
 Et Lapithas ad humum prostratos dispoliabit.
 Thessalicos fines undosum flumen, & altum,
 Peneus perdet, auens homines auellere terræ,
 Eridanus formas dicens generare ferarum.

Εἶθ' ἔτιωσ τέλος ἔσαι ἀφθιτορ ἀνθρώποισιν.
 Αἰ αἰ σοι κραδίη δειλή, τί με ταῦτ' ὄρεθίσεις
 Διὸν, αἰ γύπης πολυκοιρανίη ἀλεγεινή;
 Βᾶνε πρὸς ἀντολίην πόσσων γενεᾶς ἀνόητους,
 Καὶ δόλῃ τοῖσι τ' παρὸν τὸ μέλλον πῶτ' ἔσειδαι. f. τὸ παρὸν,
 Εὐφρήτης ποταμῷ ρεῖθρον κατὰ κλυτομόρ' ἐποίσει, τό, τε μέλ-
 Καὶ πέρσας ὀλέσει, καὶ ἰβήρας, καὶ βαβυλωνίους, λον ἔσει-
 Μασσαγέτας τε φιλοπτολέμους, τόξοισί τε πάντας. δαι.
 Λασις ὄλη πυρίφλεπτος ἕως νήσωρ θαλαγήσει.
 Γέργαμος ἢ τὸ πάλαι σεμνὴ βοτρυδὸρ ὀλέται.
 Καὶ πιταῖη πανέριμος ἐν ἀνθρώποισι φανέται.
 Λέσβος ὄλη δύσει βαθυὴ εἰς βυθόν, ὡς ἀπολέσθαι.
 Σμύρνα πατὰ κρημνῶν εἰλιδομοκὴν κατὰ κλυτοῦσιν,
 Ἡ τὸ πάλαι σεμνὴ καὶ ἐπώνυμος ἐξαπολείται.
 Βιθυῖοι κλαύσσοισιν ἐλὼ χθόνα τε φρωεῖσαν,
 Καὶ σφίην μεγάλην, καὶ φοινίκην πολύφυτον.
 Αἰ αἰ σοι λυγία, ὅσα σοι κηλὰ μηχανᾶται.
 Γαῖτας ἐπ' ἢ αὐτὸ μίτῃς ἐπιβᾶς χάρις ἀλεγεινῆς, f. αὐτομά-
 Ως κλαύσοι σεισμῷ τε κηλῷ, καὶ νάμασι πιηροῖς, τούς.
 Τὴν λυγίης ἄμυρον, καὶ τὴν κηλὴν πῶτ' ἔχρησον.
 Ἐσαι καὶ φρυγίη δανὸς χόλος εἴνενα λυγίης,
 Ἡς χάρις ἢ διὸς ἦλθε ρέη, καὶ κηλὴ προσέμενε.
 Ρόντον ὀλεῖ, τὰν κηλὴν γενεὴν, καὶ βαρβαρὸν ἔθνος.
 Καὶ λαπίθας, δάσπεδον πατὰ γῆν ἐν ἀρχῆσει.
 Θεοκαλίην χώρην ἀπολεῖ ποταμὸς βαθυδίνους,
 Ρτίνωος βαθύρας, ἢ μορφᾶς θηρῶν ἀπὸ γαίης. f. μέροσιν.
 Ἡ δαλαγὸς φάσσην θηρῶν μορφᾶς τότε γενναῖν.

Ελλάδα τὴν Τριτάλαιναρ ἀνέβησι ποιηταί,
Νέρων. Ἡνὴν ἀπ' ἰταλῆς ἰδοῦς πύξαις τούοντα,
 Τῆς μεγάλης ρώμης βασιλεὺς μέγας ἰσθόος φῶν
 Ου, φασιρ, αὐτὸς ἴσους τένον, ἰδὲ πότνια ἦρ,
 Ὅς τις παμμέσω φέγγω μελινδέας ὕμνος
 Θεῶν κοπῶν, ἀπολὲ πολλὰς σὺν μητρὶ τάλαινα,
 Φύξεται ἐν βαβυλωνος ἀνάξ φοβόρῃς καὶ ἀνάουθῃ,
 Ου πάντες συγένοι βροτοὶ, καὶ πάντες ἀρίστοι,
 Ὀλεσε γὰρ πολλὰς, καὶ γαστέρι χεῖρας ἔθειρε.
f. μιάρων. Εἰς ἀλόχου ἤμαρτε, καὶ ἐν τ' μικρῶν ἐτέτυχε.
 ἤξει δ' εἰς μῆδων καὶ πόρσων πρὸς βασιλῆας.
 Πρώτος ὅς ἐπόθεισε, καὶ οἷς κλέος ἐγκατέθου.
 Φωλσῶν μετὰ τῶνδε ναπῶν εἰς ἔθνος ἀνδρῶν,
f. καὶ. † Εἰς ναδρ θεότυπτον ἔλκεν, καὶ ἐφλέξε πολίται
 Λαὸς εἰσακρόντας, ὅσους ὕμνησε Διναίως.
 Τῶν γὰρ φανόντος, ἢ ἠΐσους ἐξετινάχθη,
 Καὶ βασιλεῖς ὄλοντο, καὶ οὐ τοῖσιρ μόνον ἀρχῆ.
 Ἐς δ' ὄλεσαν μεγάλῳ τε πόλιρ, λαόρ τε Διναίω.
f. πετράτῃ, Αλλ' ὅταν ἐν τ' Ἰερσῆς ἔτιος λάμψῃ μέγας ἀστῆρ
aut potius Ὅς πᾶσαν γαῖαν παθελεῖ μόνος εἶνενα τιμῆς,
ταυτῆ. Αὐτοὶ πρῶτον ἔθειραν τ' ἐραλίω ποσειδῶνι,
 ἤξει δ' ἕβρανόθεν τ' ἀστῆρ μέγας εἰς ἄλλα Δειλίω,
κατὰ Ρώ- Καὶ φλέξει πόντον βαβυλῶν, αὐτὴν τε βαβυλωνίαν,
μης. Ἰταλῆς γαῖαν, τῆς εἶνενα πολλοὶ ὄλοντο
 Ἐβραίων ἄγιοι ποιτοὶ, καὶ ναὸς ἀληθῆς,
 Ἐσθαι οὐ θνητοῖσι ναποῖς ναπῶν μοχθήσασα.

Eracles
 Quod
 Magni
 Iuppiter
 Melles
 Perrot
 Auspice
 Quam
 Cum tot
 Coniug
 Et Me
 Quos
 Inuise
 Sufidul
 Et caues
 Scanden
 Hoc etc
 Et reg
 Perdu
 Sea
 Quod
 Ipsi Ne
 Decq
 Alim
 Italia
 Sancti
 Tam

Ann

Græcos uexabunt, miseros bis terq; poete,
 Quando ex Italia processum ruperit Isthmi
 Magnæ rex magnus Romæ, similisq; Deo uir,
 Iuppiter (ut perhibent) quem de Iunone creauit,
 Mellea qui dulci modulamine carmina fundens
 Per coetus, perdet multos, miseramq; parentem,
 Ausugiet † Babylone malus rex, horribilisq;
 Quem male mortales omnes odere, boniq;
 Cum tot ob occisos, tum casa matre scelestum,
 Coniugibusq; parum fidum, prauisq; creatum.
 Et Medos autem reges, Persas & adibit,
 Quos primos cupijt, decus & quîs conciliauit,
 Inuise genti mala commentando per illos.
 Sustulit & templum diuinitus ædificatum,
 Et ciues igni miseros combusit, eoq;
 Scandentes populos, quos iustè concelebrauit.
 Hoc etenim tremuit rerum natura creato,
 Et reges periere, potestas mansit in illis.
 Perdiderūt magnamq; urbem, populumq; honorū.
 Sed cum astrum stato magnum lucebit in anno,
 Quod solū perdet terrā omnem, propter honorem
 Ipsi Neptuno primū posuere marino,
 Deq; polo ueniet sidus magnum in mare magnum,
 Altumq; exuret pontum, atq; ipsam Babylonem
 Italiae terram, per quam periere frequentes
 Sancti Hebræorum fidi, delubraq; uera:
 Tum uerò duros patiere scelesta labores,

Nero.

Id est, Roma.

In Romā.

m a

Præmia

Premia digna tuis factis, desertaq; in omne
 Tempus eris, tempus deserta manebis in omne,
 Osa solum proprium, quia delectata ueneno es.
 Mater adulterij, marium teterrima nutrix
 Concubitus: urbs mollis, iniqua, scelestâ, nefanda.
 Eheu urbs terræ prorsum impurata Latinæ,
 Menas uiperea, ad ripas uiduata sedebis,
 Teq; suam uxorem Tiberis lachrymabitur amnis.
 Impius est animus tuus, & cor cæde cruentum.
 Nescis quid possit Deus, & quid cogiter: atq;
 Sola (inquis) ego sum, non sum superabilis ulli:
 Nunc Deus æternus disperdet teq; tuosq;
 Nec super ulla tui in terra monumenta manebunt,
 Ut quōdam, magnus tibi cum Deus auxit honores.
 Sola scelestâ mane, & flagrantibus indita flammis
 Tartareas habita sedes inamabilis Orci.

Nunc Aegypto tuos iterum deploro dolores.

In Mem- Memphi laborum autor οέ τε πλυδ εσα τένορτο
 phim. In te pyramides audaci uoce loquentur

Python urbs olim geminæ urbis condita iure,
 Tempus in omne sile, ut finem des improbitatis.
 Triste scelus, menas lugubris, foeta dolore,
 Anxificis fletura malis, uidua omne per æuum,
 Annosa effecta es mundum tu sola gubernans.
 Verum quando super sordenti uestiet album
 Barce uestitum, nolim nasci ue uel esse.

*In Thebæ. Thebe quid facta est tua tanta potentia? dirus
 Perdet

lina
fortis, in
ma nobis
ele fta
errima
na, f
parata
ata f
chrym
or cade
id cogit
am fup
teq, tu
nimenta
Dens auxi
ibus indit
is Ori.
exploro
id eia
quentur
s condita
des impro
fecta dolo
omne per
foli gub
uefitec
uel effe
nta pot

ἀλλὰ μόνεις παντέρημος, ὅλος αἰῶνας ἐπ' αὐτῆς
 ἄσεται, ἀλλὰ μόνει εἰς αἰῶνας παντέρημος,
 ἴδου συγέσθ' ἑλαφος, ὅτι φαρμακίη ἐπόθησας.
 λυχεῖαι παρὰ σοί, καὶ παίδωρ μίξις ἄθεσμος.
 ἠλυγονῆς, ἀδινός τε, καὶ πόλι, δύσμορε πασῶν.
 ἀὶ πάντ' ἀνάβαρτε πόλι λατινίδος αἴης.
 κωνὰς ἐχιδνοχαρῆς, χύρη καθεδεῖο παρ' ὄχθας,
 καὶ ποταμὸς ἱβόρις σε κλάσσει, † ἢ σὺν παράνοιο f. ἔλυ.
 Οὐτε μαιφόνου ἦτορ ἔχεις, ἀσθεῦ δέ τε θυμὸν. (ζην, f. ἦ τε.
 ἄν ἐγνωσ τί θεὸς δυνάται, τί ἢ μηχανᾷται.
 ἀλλ' ἔλεγες, μόνη εἰμι, καὶ ὑδραῖς μ' ἐξαλαπάξει.
 λυὸ δέ σε καὶ σὺς πάντας ὀλέθεις αἰεὶ ὑπερῆχου.
 ἢν ἐτι σε σημεῖον ἐτ' ἔσεται οὐ χθονὶ κείνη,
 εὐτό πάλαι, ὅτε σὰς ὁ μέγας θεὸς σῦρατο τιμὰς.
 μῆνον ἄθεσμε μόνη, πυρὶ δέ φλεγέθοντι μιγείσα, f. μῆνον.
 καρτέρον τ' οἴκησον ἐς ἄδην χῶρον ἄθεσμον.
 Νυὶ δ' ἢ πάλιν αἰγυπτε τέλει ὀλοφύρομαι ἄτλην, κατὰ Μέμ
 ἑμφι πόνωρ ἀρχηγέ, σέ τε κλυθᾷσα τρόντος, φειος.
 ἢ σοι πυραμίδες φωνὴν φθέγγονται ἀναιδῆ
 ὑβωρ, ἢ τὸ πάλαι δῖωπολις † ἢ μηδ' ἔσα δικαίως, ἀ. ἢ ἠθῆσα.
 ἰῶσι σίγησον ὅπως πᾶνση ἠαπότητος.
 βει καπῶν, θήσασρε πόνωρ, μανὰς πολὺθρῆνε,
 ἰνοπαθῆς, πολυδαυρυμανῆς, χύρα δὶ ἀπαντὸς,
 ἐλυετῆς ἐγούς, σὺ μόνη νόσμοιο κρατῆσα.
 ἀ' ὅταν ἢ βάρη τὸ νηπάσιον ἀμφιβάλεται
 λυθὸν ἐπὶ ῥυπαρῶ, μήτ' εἶλυ, μήτε γονοίμαρ.
 † Ὡθῆ. καὶ πῶς τὸ μέγα θεὸν, ἄγιος ἀνῆρ f. θῆβη.



Ἐξολέσθη λαόν, σὺ δὲ εἰμαῖρα φοιᾷ βαλῦσα,
 Θρηνῶσεις δύσθινε μόνη, καὶ πάντ' ἀποτίσεις,
 Οἶσα τὸ πρόδον ἐρέξας ἀθέσμων εἶνενα ἔργων.
 Καὶ ποσπετὸρ ὄφονται ἀνάιδεα θυμὸν ἔχουσα.
 Σηλίω δ' ὀλέσει μέγας φῶς, αἰθιοπῶν τε
 Τύχηριμ οἰήσονται βίη μελανόχοες Ἴνδοι.
 Ἦντα πόλει κλάσει δὲ σόος μεγαλόδονος αἰθήρ.

Ἄ λιβύη πᾶν γλαυσε, τίς ἐξηγήσεται ἄτας;
 Τίς δέ σε κερύνη μόρῳ πωρ ἔλεινα δακρύσει;
 Οὐ πάυται θρηνῶν συγροῦ πρὸς καιρὸν ὄλεθρου.

κατὰ γὰρ
 λωρ.

Ἔσεται σὺ βρῦτεια, καὶ σὺ γάλλοις πολυχότοις,
 Ωκεανὸς κελαιδῶν πληρέμενος αἵματι πολλῷ.
 Κ' αὐτοὶ γὰρ κηρότητα βεῖ τένοισ ἐποίουσα,
 Ἡνίκα σιδονίοις βασιλοῦς φοῖνεξ γαλιμαγὸν
 Ἠγαγον ἐν σὺβίς πλῆθος πολὺ, καὶ σε φονεύσει.
 Ἄντη ραβδῶν τε, καὶ εἰς φόνον ἠγεμόν σου τε.

κατὰ αἰθίο
 πωρ καὶ ἰν
 δῶρ.

Ἴνδοι * μὴ ταρβᾶτε, καὶ αἰθίοπες μεγάθυμοι,
 Ἡνίκα γὰρ τῶν τροχῶν ἄξονος αἰγυονέρωτος,
 Ταῦρος τ' σὺ διδύμοις μέσσω ἕρανὸν ἀμφιελίξῃ,
 Γαρθόος ἐξαγαθᾶσα, καὶ ἥλιος ἀμφὶ μετώπῳ
 Γηξάμενος ζῶντι, πῶρι πᾶμπολον ἠγεμόν σου τε,
 Ἔσεται ἐμπροσμὸς μέγας αἰθέριος κατὰ γαῖαν,
 Ἀστρον δ' σὺ μαχίμοις καινῆ φύσις, ὡς ἴ' ἀπολέσθαι
 Ἐρπυγὶ καὶ σοναχᾶϊς ἰνδῶν γλυῦ, αἰθιοπῶν τε.

κατὰ πο
 ἐνδου.

Μύρα καὶ σὺ κέρουθε τὸν σὺ σοὶ λυγρὸν ὄλεθρον.
 Ἡνίκα γὰρ σφραγίσαι μίτοις μείραι τριείδελοι

Κλωρ

Perdet homo populum: tu pullo induta colore
 Lugebis sola infelix, & premia digna
 Accipies factis, quæcunq; scelestâ patrasti.
 Cernenturq; tui plangens, ignara pudoris.
 Syenen perdet uir magnus: uiq; subacta
 Teucharis Aethiopum nigris habitabitur Indis.
 Pentapoli, flebitq; Soes uir robore magno.

O Lybie fletura, quis enarret tua damna?
 Quis te autem Cirene hominum miserabile flebit?
 Non unquam deerit tristis tibi perdita luctus.

In Gallis auro locupletibus, atq; Britannis,
 Oceanus multo resonabit sanguine plenus:
 Quippe Dei natis ipsi quoq; damna tulerunt,
 Tum cum Sidonijs rex Phœnix Gallica multa
 Agmina de Syria deduxit, teq; peremit.
 Ipsa Rauennaq; ad eadem dux extitit. *

Præstantes animi Aethiopes, Indi q; pauete.
 Cum perstringet enim capricornu circulus axis,
 Taurus & in geminis medio uertetur olympo,
 Et uirgo ascendens, & zonæ tectus amictu
 Sol frontem ductor totum peragrabit Olympum,
 Ardore ingenti flagrabit ab æthere tellus,
 Astrorumq; nouum certamen surget, ut omnis
 India & Aethiopum tellus confidat in ignes.

Tu quoq; deplora tua tristia fata Corinthe:
 Nam cum tergemina uolendo stamine Parca
 Nente; deducet fallaciter aufugientem,

In Gallos.

In Aethio-
pes & In-
dos.In Corin-
thum.

Nero. Ad sortes Isthmi sublimem, dum uideatur
 Omnibus is, ferro qui rupem ruperit olim,
 Vastabitq; tuus late fataliter oras:
 Nam Deus huic uni uires dedit efficiendi,
 Quae potuit regum cunctorum nemo priorum.

πρῶτα μὲν ἐν Ἰσθμῶν κεφαλῶν σου πηγάδι ῥίσις,
 ἑστάμενος μέγας ἐτέροις δώσει πάσσαλλον.

Regis ut infandi comedantur membra parentum.
 Namq; manent cunctos homines caedesq; metusq;
 Propter magnā urbē, & populū uirtutis alumnū,
 Prouida quem semper durantem cura tuctur.
 Inconstans, peruerse, malis circumdate fatis,
 Principiumq; mali, mortalibus exitus ingens,

Hic diuinaui.

Quem natura malis fatis infensa creauit:
 Triste nefas, dirum, monstrum mortalibus ingens:
 Quis tibi quis bene uult? quis non irascitur intus?
 In te quis uitam amisit rex præcipitatus:
 Omnia turbasti miserē, sentina malorum,
 Et per te pulchri nutauit machina mundi,
 In lites nostras, hæc mobilis obijce forsan.
 Quo pacto dicis tibi persuadebo? quod in te
 Si quid reprendo, dico. solis iubar inter
 Mortales olim clarum fuit, irradiante
 Lumine concordī uatum: totiq; suauem
 Humano generi diffundens lingua liquorem
 Exitit, & pergebat, & omnibus orta dies est.
 Ergo summorum uilissime causa malorum,

Aduen

Κλωσάμενοι φύγοντα δόλω ἰδομοῖο παρ' ὀμφλῦν, Νέριωρ.
 † Ἀρξουσιν μετέωρον ἕως ἐσίδωσί σε θανάτες, f. Αξουσι.
 Τὸν πάλαι ἐννύφηντα πέτρην πολυήλατι χαλιῶ.
 Καὶ σὺν γαῖαν ὀλεῖ, λιὰ νόφι ὡς προτέθειται.
 Τὸτω γὰρ τοι δῶκε θεὸς μόνος ἐς τὸ ποιῆσαι,
 Οἷα τις ἢ πρότορος τῶν συμπαιγνῶν βασιλῆων.
 Γραῖτα μέρει τριοςῶν νεφαλῶν σὺν πλυγᾶδι ρίξῃς
 Στισάμενος μεγάλως ἐτέροις δῶσει πάσσαδαί,
 Ὡς τε φαγᾶρ σαφῆμας γονέων βασιλῆος ἀνάγνῃ.
 Γᾶσι γὰρ ἀνθρώποισι φόνος λιὰ δέματα κείται,
 Εἶνεκα τῆς μεγάλης πόλεως, λαῶς τε δικαίῃ,
 Σωζομένου διὰ παντός, ὃν ἔξοχος εἶχε πρόνοια.
 Αἴτατε λιὰ κηνώδαλε, κηνώδεις περιείμνε κήρυξ
 Ἀρχὴ λιὰ κημάτοισι, καὶ ἀνθρώποις μέγα τέσμα
 Βλαπτομένης ἡτίσεως, ἢ σωζομένης πάλι μοίρης.
 Ὑβρι κηνῶν, ἢ πῆμα λιὰ ἀνθρώποις μέγα τέσμα.
 Τίς σε βροτὸς ἐπόθησε, τίς οὐδοθεν ἢ χαλεπῶν
 Ἐρσοὶ τίς βασιλῆος σε μὲν ὄρον βίον ἄλλεσε ριφείς.
 Γράντα κηνώδεις διέθηναι, ὄλον τε κηνὸν καὶ κηνώδεις.
 Καὶ διὰ σὲ νόμοιο καλὰ πῆχαι ἠλλάχθησαν,
 Εἰς ἔριον ἡμετέρην τυχὸν ἄστατα ταῦτα προβάλλῃς.
 Πῶς ἢ λέγεις πείσω σε, λιὰ εἴ τι σε μέφομαι αὐδῶς
 Ἡρότ' οὐ ἀνθρώποις λαμπρὸν σέλας ἠελίοιο,
 Σπαιρομένης ἀντίνας ὁμοσπόνδοιο προφητῶν.
 Γλώσσα μὲν ἀσάβασα καλὸν πόμα πάσι βροτοῖσι
 Φάινετο, λιὰ προύβαινε, λιὰ ἡμόρα πᾶσιρ ἔτελλε.
 Τῷ δ' ἐγένον σπονδῶδε κηνῶν ἀρχηγὲ μεγίστων,

Καὶ ραμφὴ λαὶ πόντος ἐλύσεται ἡματι κείνῃ,
 Ἀρχὴν λαὶ ναμάτοιο λαὶ ἀνθρώποις μέγα τέρμα,
 Βλαπτομένουσ ἡσίσεωσ ἢ βλαπτομένουσ πάλι μοίρησ.
 Κλῆθι πιπρᾶσ φήμυσ δυοσυχέοσ ἀνδρᾶσι πῆμα.
 Ἀλλ' ὁπότεαυ πόρσισ γαῖ' ἀπόχοιτο πόλεμοιο
 Λοιμῶτε φοναχῦσ τε, τότ' ἔοσεται ἡματι κείνῃ

al. μόνος. Ἰσθαίωρ μακάρωρ θεῶρ † γόνοσ ἡραϊνίωνωρ.

36 Οἱ πόρηναιετάσσι θεῶ πόλιωρ οὐ μισογαίοισ.

Ἀρχι δὲ λαὶ ἰόπυσ τεῖχοσ μέγα νηκλώσασατεσ,

Υψόσ' ἀείρονται ἀρχι λαὶ νεφέωρ ὄρεθονῶρ.

Οὐκέτι σὺρίζει σάλπιγγεσ πολεμόντονορ ἤχορ,

Οὐδ' ἐπιμαιομόναισ παλάμοισ ἐχθρὸσ Διοδῶνῃσ.

f. ἐπισηήσῃ. Ἀλλὰ † ἐπισηήσῃ τε κακῶρ αἰῶνι τρέσασα.

τε. Εἰσ δὲ τισ ἔοσεται αὐθισ ἀπ' αἰθέροσ ἐξοχοσ ἀνῆρ.

f. πολυκαρ. Οὐ παλάμοισ ἡπλωσων ἐπὶ ξύλω † πολὺκαρπορ

που. Ἐβραίωρ δ' ἀφιστοσ, ὅσ ἥλιωρ πότε σῆσων,

ἰσσοῦσ δ' τῷ Φωνήσασ ρήσει τε καλῆ καὶ χείλεσιρ ἀγνοίσ.

ναυῆ. Μηκέτι τείρεισ θυμόρ, μὴ σῆθεσι * μάχαιρα.

πρὸσ ἰσθαί. Θειογγῶσ, πᾶμπλῶτε, μόνω πεποθυμείνορ αὐθόσ.

αρ. Φῶσ ἀγαθόν, σεμνόν † † τέλος, πεποθυμείνορ ἀγνοσ.

* μερίμνα. Ἰσθαία χαθίμοσα καλῆ πόλισ εὐθεοσ ὑμνωρ.

† f. τέμνοσ. Οὐκέτι βακχόσση περσῶρ χθόνα † πὺσ ἀνάβαρτοσ

σφαῖσ. Ἐλλῶωρ, ὁμόθεσμορ ἐνὶ σῆθεοσιρ ἐχωρῶνῶρ.

Ἀλλὰ σε νησθαίμοι παῖδεσ πορριτιμήσασσι,

Καὶ μόναισ γλώσσαισ ἀγίαισιρ ἐπισηήσονται,

Γαντοίαισ θυσῖαισι, λαὶ σῆχαισ εὐθεοσίμοισ,

Ἐν μικρᾶσ φορότῃτοσ ὅσοι ναμάτοσ ὑπέμειναν,

Γλέονα

Aduenient illis gladius luctusq; diebus,
 Principiumq; mali mortalibus exitus ingens,
 Quem natura malis factis uitata creauit.
 Tristem audi famam, pestis mortalibus atrox.
 Verum cum bellis iam Persica terra carebit,
 Et peste & gemitu: tunc illo tempore uiuet
 Iudæum dium genus, & cœleste beatum,
 Qui terræ medijs habitabunt finibus urbem
 Diuinam, & magnis ambibunt mœnibus usq;
 Ad Ioppen, celsas tangentes culmine nubes.
 Non iam terribili sonitu tuba bella ciebit,
 Non hostes manibus furiosis interimentur,
 Sed statuent mundo præclara trophæa malorum.
 Existetq; olim quidam uir ab æthere præstans,
 Cuius frugifera distendit in arbore palmas
 Optimus Hebræus, licuit cui sistere solem,
 Clamando pulchris uerbis, castisq; labellis.

Iosua.

Desine iam mentem cruciare, & pectora curis, Ad Iudæã.
 Diua genus, summæ locuples, optate Deo flos,
 Lux bona, delubrum uenerabile, germen amœnũ,
 Vrbs elegans, Iudæa uenusta, & laudibus alma.
 Persica non deinceps Græcus bacchabitur arua,
 Impurus, diram qui fert in pectore mentem.
 Sed nati multum decorabunt egregij te,
 Et modulata sacris dicent tibi carmina linguis,
 Omnigenisq; Deo sacris, precibusq; litabunt.
 Ex paruisq; malis quicumq; tulere labores,

Multo

Multo plura malis iusti bona lata tenebunt.
 At mali, in æthera qui linguam iecere scelestam,
 Cessabunt inter sese maledicta referre,
 Seq; abdent, donec fiat mutatio mundi.
 Igneus existet uerò de nubibus imber,
 Nec iam homines pulchras carpent telluris aristas:
 Nec satio prorsum fiet, nec aratio, donec
 Norint mortales numen quod cuncta gubernat,
 Aeternum, neq; iam morti subiecta colantur,
 Aut canis, aut uultur, quorum monstrauit honores
 Oribus Aegyptus stultis, fatuisq; labellis.
 Sancta sed Hebræis erit, et feret omnia tellus,
 Et de rupe fluent latices, linguaq; suaves,
 Omnibus et iustis lac immortale scatebit.
 Quippe quibus genitore Deo, præstanteq; solo
 Fretis, magna fuit cordi pietasq; fidesq;.

In Asiam. Tete Asia infelix tristi deploro querela, (mens
 Ionumq; genus, Carumq; auroq; scatentum
 Lydorum. heu Sardis, heu multum Trallis ancena:
 Eheu Laodicea, urbs pulchra: peribitis ergo
 Motibus euersæ terræ, puluisq; redactæ.

ἄσσια τῆ δουρερῆ λυδῶν τε πολυχρύσω.

In Ephesi Motibus et uasto subter mare fidet hiatu,
 sanum. Præceps, ut naues rumpunt si quando procellæ.

At lachrymas Ephesus recubans ad littora fundet,
 Et

Φλαίονα καὶ χαίροντα † καλὸν ἀφῆσαι δίκαιοι. *f. καλὰ ἔξω*
 Οἱ ᾗ παιοὶ σάιλαντες ἐπ' αὐθέρα γλώσσῃσιν ἀθεσ- *σι, αὐτὴ καλ'*
 Γαύσσονται λαλέοντες ἐναντίον ἀλλήλοισιν. *(μορ, ἀνέξουσι.)*

Αὐτὸς δὲ πρῦψισιν, ἕως νόσμος ἀπλάγῃ.

Ἐσαι δ' ἐν νεφέωρ ὄμβρος πυρὸς αἰθομένοιο,

Κ' ὕν ἐτι κερπέυσσι βροτοὶ σάχων ἀγλαὸν ἐν γῆς.

Γαῦτα μὲν ἀσπάρτα καὶ ἀνήροτα, ἀχρὶ νοῆσιν

Τὸν πρῦτανιν παῖτων θεὸν ἀμβροτον, αἰὸν ἴοντα.

Ανθρώπουσ θνητὸς, καὶ μηκέτι θνητὰ γοβαίρειν,

Μὴ δὲ νύσας καὶ γῦπας, ἀ ἀγυπῆος κατέδειξε

Σεμνυόμεν σομάτεος νέοις, καὶ χείλεσι μωροῖς.

Ἐβραίων ᾗ χθὼν ἀγία ἔσαι, παῖτα δ' οἶσαι **37**

Νάμα μελισσῆος ἀπὸ πέτρης, καὶ δια γλώσσῃσ,

Καὶ γάλα δ' ἀμβρόσιον ῥύσσει παῖτεος δίκαιοις.

Εἰς οὐα γὰρ γονετῆρα θεὸν μόνον ἐξοχον ὄντα

Ἠλπισαν, σύσειβεν μεγάλην καὶ πίσιν ἔχοντες.

Ἀλλὰ τί δή μοι ταῦτα νόος σοφὸς ἐγγυαλίξει, *κατὰ τῆσ*

Ἄρτι δὲ σε τλήμων ἄσιν κατοδύρομαι οἰητῆρος, *Ἀσίας.*

Καὶ γόνος ἰώνων, λαρῶν, λυθῶν πολυχρῆσων.

Αἰ αἰ σαρδῆας, αἰ αἰ καὶ πολυήρατε τράλλις.

Αἰ αἰ λαοδίτικα καλή πόλι, ὡς ἀπολείδτε,

Σασμοῖς ὀλλύμεναί τε, καὶ εἰς νόνιν ἀλλαχθεῖσαι.

Ἀσία τῆ δουφορῆ, λυθῶν τε πολυχρῆσων.

Ἄρτεμιδος σκηὸς ἐφέσβ πηγνύμονος, * *κατὰ τῆσ*

Χάσματος καὶ σασμοῖσι πύθ' ἤξεται εἰς ἄλα θηνυλῶ, *Ἐφέσων αἰδ.*

Γρῆλῆς † ἦσ' ὅτε νῆας ἐπιπλήσισιν ἀέλλα. *f. ὡς ὅτε νῆ-*

Υπῆια δ' οἰμώξει ἐφέσος κλάισα παρ' ὄχθαις, *ας ἐπιπλή*

Καὶ ξουσιμ.

Καὶ νῆορ *ῥιτῶσα* τὸρ ὑπέτι ναιετᾶοντᾶ.
 Καὶ ἴοτε θυμωθεὶς θεὸς ἀφθιτος, αἰθέρι νάϊωρ,
 Οὐρανὸν περὶ ἤρα βαλεῖ πατὰ κρείτος ἀνάγυρε.
 Ἀντὶ δὲ χειμῶνος θέρος ἔοσεται ἡματι τῷδε,
 Καὶ τότε δὴ μετέπειτ' ἔσεται ἀνδρασι βροτοῖσι.
 Ἐξολέσει γὰρ πάντας ἀναιδίας ὑψιμέραντος,
 Βροντῆ τε, σφοπαῖς τε, κόραυνοῖς τε φλεγέσσι
 Ἀνδρασι δυσμνέεσι, λιχὶ ὡς ἀσεβῆς ὀλοβρῶσει,
 Ὡς τε μόνειρ νέκυας πατὰ γῆς πλέονας ψαμάθοιο,
 Ἥξει γὰρ λιχὶ σμύρνα ἐὸρ κλαῖδσα λυθῆργορ
 Εἰς ἐφέσιοιο πύλας, λιχὶ αὐτῆ μάκκορ ὀλέεται.

πατὰ νῆ- Κύμνη δ' ἡ μόρσα σὺν νάμασι τοῖς θεοπνύσοις
 μης. Ἐρπάλχμασι θεῶν ἀνδρῶν αἰθίωρ λιχὶ ἀθέσμων.
f. ριφᾶς ὑπὶ † *ριφᾶς* ὑπέτι τὸ σὸρ ἐς αἰθέρα ἀρμα προδῶσει.
 ἔτι ποῦφορ Ἀλλὰ μόνειρ νεκρὰ σὺν νάμασι πνυμοῖσι.
ἐς αἰθέρα Καὶ τότε † ἀν' ἔξισιρ ὁμῶς καπότητα μόνοντες,
 ἄλμα. Ἐὶ λήσῃ σημεῖορ ἔχωρ ἀνθ' ὧρ ἐμόγησε.
f. αἰέξουσι. Κύμων γὰρ δῆμος χαλεπὸς, λιχὶ φῦλορ ἀνδρῆς.
 λέσβος. Εἶθ' ὅταν ἔξισιρ καυλὸν χθόνα τεφρωθεῖσαν,
 λέσβος ἐπ' ἠριδαυὸρ αἰώνιορ ἐξαπολέται.
f. ἠέρνυρα. Αἰ αἰ σοι * πόρχυρα, καλὴ πόλι πᾶσο κώμῶν,
 ἰδρά. Καὶ ἰδρά πολιγαῖα μόνη πᾶστω μιγῆσα,
f. πεπὸθη- Ἐξείσ ὁρ † πεποῖηνας ἔχειρ χῶρορ πολὺ διαρω,
 νας. Εἰς γλῦ † χωσα μόνη παρὰ χύμασι θερμῶ δουῖος.
f. ὠσαμένη. Πετροφῆς, τρίπολις ἴε παρ' ὕδασι μακάνδρῶν,
 τρίπολις. Κῆμασι ννη Ἰορῖνοῖσιρ ὑπ' ἰόνι † κληρωθεῖσα,
f. πληρω- Ἀρδίην ἐξολέσει σε θεοῖο ποθῆ τε πρόνοια,
 θεῖσκ.

Et quòd erit nusquam templū gemebūda requiret.
 Tum Deus indignans æternus, in æthere degens,
 Fulmine præcipites sceleratos desuper uret.
 Proq; hyemis glacie fiet tunc temporis æstas,
 Tunc homines placida tandem requiete fruuntur.
 Nam pater omnipotens sceleratos eruet omnes,
 Fulgureq; & tonitru, flagranteq; fulmine diras
 Exercens iras, & delens flagitiosos,
 Terraq; defunctos plures portabit arenis.
 Nā ueniet quoq; Smyrna, suū plorando Lycurgum
 Ad portas Ephesi, porro magis ipsa peribit.

Cuma autem demens cū tactis numine lymphis, In Cumā.

In manibus diuū, sceleratorumq; uirorum
 Deiecta, haud tantum saltabit in æthera deinceps,
 Verū in Cumæis remanebit mortua lymphis.

Tunc aduersa simul degentes perpetientur,

εἰδήσει συμμίειον ἔχωρα ἀνθ' ὧν ἐμύγησε.

Nam genus inuisum Cumanū, gensq; proterua est.

Hinc postquā in cineres fuerit mala terra redacta,

Lesbus in Eridanum per secula tota peribit.

Eheu te Corchera uenusta urbs, desine luxum.

Solaq; diuitijs Hiera ô spaciota potita,

Sede quidem multi luctus potiere cupita,

Complanata iacens ad flumina Thermodontis.

Petrosa & Tripolis Mæādri ad fluminis annē, Tripolis.

Nocturnis undis repleta in littoris ora,

Omnino perdet diuinum consilium te.

No

Lesbus.
 Corchera:
 Hiera.

Ne me uicinam Phœbi uastare uolentem
Terram *

Miletus. Miletum mollem delebit fulmen ab alto,
Accepit quoniam Phœbi fallacia dicta,
Consiliumq; uirum prudens, curamq; sagacem.
Parce ô omniparens teneræ terræ atq; feraci,

In Iudæâ. Iudææ magnæ, tua quo decreta feramus.
Hanc etenim primam nouit per munera numen,
Ut uideant omnes diuino munere primam
Mortales hanc esse, Deo præcellere dante.

In Thra- Infelix aueo spectare negocia Thracum,
cas. Et murum bimarem per pulueris æera plenum,
Fluminis in morem piscoso gurgite ferri.

Helleston Hellefonte eheu, uastabunt Assyrij te,
tus. Pugnaq; teq; tuasq; euertet Thracia uires.

In Macedo Rexq; Macedonios Aegypti depopulabit.
nas. Robur & imperij peruertet barbara pubes.
In Pisidis Lydi, Galatæ, Pamphylj, omni
Cum populo armati, certamen triste tenebunt.

In Italiam. Italia infelix, deserta, infleta manebis,
In terra uiridi, in saltum syluamq; redacta.
ἔσται δ' αἰθέρος ἵππων σὺνὸς ὑπὸ πύλιν
Diuinam uocem ritu exaudire tonitrus.
Iam non existent flammantia lumina solis,
Lumine nec claro splendet luna deinceps,
Cum Deus extremo regnabit tempore: uerum
Omnia per terras caligo nigra tenebit,

Καὶ τυφλοὶ μέροπις, θῆρες τε λιανοὶ, καὶ δίφης.
 Ἔσονται ἡμᾶρ ἐπειρο, χρόνον πολὺν, ὡς τενοῦσαι
 Αὐτὸν ἀνάκτα θεὸν παρεπίσκοπον ὕβρανόθι περὶ.
 Αὐτὸς δυσμονίας δὲ ἀνδρας τότε ὑπ' ἐλεήσει.
 Ἀρνῶν ἢ δὲ οἴου, μόσχων τ' ἀγέλας ἐριμύων
 Εὐθυσιάζοντας, μόσχων μεγάλων ἰεροχρῆσων
 Ἀψύχοις θ' ὄρμαϊς, καὶ τοῖς λιθίνοισι θεοῖσιν.
 Ηγέσω δὲ θέμις σοφίης, καὶ δόξα δεικνύων.
39 Μήποτε θυμωθεὶς θεὸς ἀφθιτος ἐξαπολέσης.
 Δεῖ γέρε γινετῆρα θεὸν σοφόν, αἰὲν ἔοντα,
 Μή γένος ἀνθρώπων βίωτορ καὶ πάντας ὀλέσης.
 Ἔσεται ὑσατίω λιαιρῶ περὶ τέρμα σελεύης
 Κοσμομανὺς πόλεμος, καὶ ἐπίλοπος ἐν δολότηι.
Νέρωρ. Ἡξει δὲ ἐν πόράτων γαίης μνηροῖσιν ἀνής,
 Φόνων ἢ δὲ νόου, ὄξυ φόμα μόρμηξίωρ,
 Ὅσ' πᾶσαν γαίην καθελᾶ, καὶ πάντα ἱεραθήσει.
 Γαύτων τ' ἀνθρώπων φρονιμώτ' ὄρα πάντα νοήσε,
 Ἡς χάριρ ὀλέσῃ τ' αὐτὸς, ἐλθ' τ' αὐτὸν παραχρῆμα.
 Ἀνδρας τ' ἐξολέσει πολλὰς, μεγάλους τε τυράνους.
 Γαύτας τ' ἐμπρήσει, ὡς δὴ ποτε ἄλλος ἐποίη.
 Τὸς δὲ αὐ' ἀπεινώτας ἀνεθώσει διὰ ζῆλον.
 Ἔσται δὲ ἐν δυσμῶν πόλεμος πολλὸς ἀνθρώποισι.
f. ιατ Ρύσει δ' αἶμα τ' αἶψ' ὄχθιν ἕως ποταμῶν βαβυλῶν
f. τῆς τε. † Τὴν τε μακκονόινος τ' ἄσφα χόλος ἐν πεδίοισι γυν
f. ἡ' ἴω' Συμμαχίην † δῶδ' ἐν δυσμῶν, βασιλῆ ἢ ὀλέσων.
 Καὶ τότε χαμεῖν νιοῖ ἠνύσει κατὰ γαίην,
 Καὶ πεδίορ πολέμοιο λικνὸν πληθῆσεται αὐτῆς.

Atq; homines cæci, plangorq; furorq; ferarū
 Tempore erit longo tunc, cognoscatur ut ipse
 Rex Deus, omnia qui cælo speculatur ab alto.
 Nec uerò tunc ipse suos miserabitur hostes,
 Agnorumq; ouiumq; greges, uitulos & opimos
 Mactantes, uitulos magnos, & cornibus aureis,
 Exanimis rebus, diuisq; ex marmore factis.
 Quod fas est, iustisq; placet, sapientia habetor,
 Ne Deus æternus succensens deleat olim
 Omne genus, uitāq; hominū, stirpemq; nefandam.
 Aeternus genitor, sapiens Deus usq; colatur.

Sub lunæ finem postremo tempore bellum
 Ingruet insanum, fallax, ac insidiosum.
 Matris & occisor quidam de finibus orbis,
 Vir fugiens ueniet, spirans immane, fremensq;
 Omnes qui terras uastabit, & omnia uincet,
 Ante hominesq; omnes prudenter cuncta uidebit.
 Propter quā perijtq;, & protinus auferet ipsam,
 Et multos homines perdet, magnosq; tyrannos,
 Exuretq; omnes, alius faciebat ut olim.
 Rursus & atto let collapsos æmulus idem.
 Ast ex occasu nascentur plurima bella,
 Per ripasq; cruor rapidos manabit ad amnes.
 Atq; Macedonia stillabit bilis in aruis,
 Auxilium occasus quærens, regiq; ruinam.
 Tunc tempestatum perflabunt flamina terram,
 Infaustoq; sc̄lum bello replebitur eius,

Nero.

Inq; homines ignis de caeli depluet oris.
 Ignis, sanguis, aqua, fulmen, nox ætheris atra,
 Et belli clades, atq; in caligine cædes.
 Et reges omnes perdet simul, eximiosq;.
 Sic belli exitium capiet miserabile finem.
 Nec quisquam gladijs aut ferro belligerabit
 Post ea: nec telis, quæ deinceps esse nefas est:
 Sed sapiens populus gaudebit pace superstes,
 Aduersa expertus, letis ut deinde fruatur.

²
 Ad Rom. Matrum cæsores, animos cohibete feroces,
 Audacesq; manus, qui fœdos instituitis
 Concubitus olim puerorum: prostibulisq;,
 Quæ fuerant castæ, meretrices prostituitis,
 Flagitijs uictas, & fœdæ sollicitatas.
 In te nam mater nato commixta scelestè est,
 Concubuitq; suo genitori filia sponsa.
 In te etiam miserum reges os commacularunt,
 In te homines pecudum coitū inuenere nefandi.
 Deplorata sile, scelerata, urbs luxuriosa.
 Non iam perpetuò seruatas fomite flammæ
 Virgineæ inuenient in te, diasq; puellæ.
 Extincta est isthic ædes peramabilis olim,
 Tum, cum præcipitem flâma superante secundam
 Vidi labentem manibus crudelibus ædem,
 Aedem perpetuò florentem: numine templum
 Augustum, à sanctis structum, semperq; futurum,
 Ipsius ex animo speratum, & corpore. quippe
 Numen

Ἦρ γὰρ ἀπ' ἕρανίωρ διαπέδωρ βρέξει μδρόπωσι,
 Ἦρ λαὶ αἶμα, ὕδωρ, πρηστήρ, γνόςφος, ὄβρανή νῆξ,
 Καὶ φθίσις ἐν πολέμω, καὶ ἐπὶ σφαγῆσιρ οὐμίχλης
 Γάτας ὁμῶτ' ὀλέσει βασιλῆς, καὶ τῆς τὸτ' ἀρίστως.
 Εἶθ' ὅτως πολέμοιο πεπῶσεται οἰνηρὸς ὀλεθρος.
 Κύνετι τις ξίφεισι πολεμίσεται, ὕδρ' σιδύρω.
 Οὐδ' αὐτοῖς βελέοσιρ, ἀ μὴ θέμις ἔοσεται αὐθις.
 Εἰρήλιυ δ' ἔξει λαὸς σοφὸς, ὁασπρ' ἐλείφθῃ.
 Παραθείς λιανότητα, ἰν' ὕσθρορ σύφρανεῖν. (ζου. κατὰ τῶρ
 Μητρολέται πᾶσαδε θράσος, τὸλμῆς τε λιανὴρ ῥωμαίων.
 Οἱ τὸ πάλαι παίδωρ ποίτην ἔμπορὸν ἔει' ἀνάγνωσ. f. εὐθείσι
 Καὶ τέγεισιρ πόρνας ἐσήσατε τὰς πάλαι ἀγνάς,
 ὕβρσι καὶ πολάσει κ' ἀχμμοσύνη πολυμύχθω.
 Ερ σοὶ γὰρ μήτηρ τένω ἀθεμίσως μίγη,
 Καὶ θυγάτηρ γενετῆρι ἐῶ συσσύξατο νύμφῃ.
 Ερ σοὶ καὶ βασιλεῖς σόμα δύσμορρ ἔξαιμίλωρ. f. ἐξίμιν-
 Ερ σοὶ καὶ λιτῶνῶρ ὄνρορ ποίτην λιανοὶ ἀνδρες. ναρ.
 Σίγησορ πανόδωρ τε λιανὴ πόλι, λιῶμορ ἔχουσα.
 Οὐνετι γὰρ παρὰ σοιο ἔτι τῆς φιλοθρέμμονος ὕ. f. τὸ
 Γαρθουκαὶ λιῶρα πῆρ ἐνθεορ σύρῆσοσιρ. (λυσ.
 Ἐσθεται παρὰ σοιο πάλαι πεποθήμενός οἶνος.
 Ἡνίκα δούτ' ὄρορ εἶδορ ἐγὼ ῥιπῆμενον οἶνορ,
 Γρῆλυδὸρ περὶ τεγγόμενον διὰ χειρὸς ἀνάγνωσ,
 Οἶνορ αἰεὶ θάλλοντα θεῶ τηρήμονα ναορ,
 Εξ ἀγίωρ γεγαῶτα, καὶ ἀφθιτορ αἰεὶ ἐόντα,
 Ερ ψυχῆς ἐλπιζόμενον, καὶ σώμκτος αὐτοῦ.

Οὐ γὰρ ἀνυδέσως ἀνείθεϊρ ἔξαφανὸς γῆς,
 Οὐδέ πώποτε ποιῆσε σοφὸς τέτυκτο παρὰ τούτοις,
 Οὐ χυσοῦ πομπῆ ἀπάτην ψυχούτ' ἐσεβάδην.
 Αλλὰ μέγαρ γονετῆρα θεῶν πάντων θεοπνύσων,
 Εὐθυσίαις ἐγέγραφο, λίαν ἀγίαις ἐνατόμβαις.

Νῦν δέ τις ἔξαναθὺς ἀφανὴς βασιλεύς, ἢ αὐτὸ
 Τάυτην ἔρριψεν, καὶ ἀνοικοδόμητορ ἀφῆκε, (γνοσ
 Σὺν πλῆθει μεγάλῃ, καὶ ἀνδράσι λυδιαλίμοισιν.
 Αὐτὸς δὲ ὄλετο χέρσον ἀπ' ἀθανάτην ἐπιβὰς γλυκῆ,
 Κηέτι σῆμα τοῦτορ ἐπ' ἀνθρώποισι τέτυκτο,
 Ως τε δουεῖρ ἐτέρως μεγάλῃν πόλιν ἐξαλαπάξῃ.
 Ηλθε γὰρ ἄρ' ἄνθρωπων ὠτόων ἀνὴρ μαπαρίτης,
 Σὺν πῆλορ ἔχουρ σὺ χόρσιρ, ὃ ἰ θεὸς ἐγγυάλισον,
 Καὶ πάντων ἐπρατίσας λιανῶς, πᾶσιρ τ' ἀπέδωκε
 Τοῖς ἀγαθοῖς τ' πλῆτορ, ὅρ οἱ πρὸς τέρδι λάβουρ ἀνδρῶν
 Γᾶσας δ' ἐν βάθρων εἴλερ πόλις σὺν πυρὶ πολλῶ,
 Καὶ δῆμον ἐφλέξε βροτῶν τῶν πρὸ θεοῦ λιανέργων.

40 Καὶ πόλιρ λὺ ἐπόθησε θεὸς, ταύτην ἐποίησε
 Φαιδρύτεραρ ἄστρον τε καὶ ἡλίον, ἠδὲ σελιῦν.

Καὶ νόσμορ λιανέβηχ' ἀγίον τεναὸρ ἐποίησεν,
 ἴ. πελασε. Εὐσταρμοναλῖρ περιμακλέα, ἠδὲ τ' πλάσε
 Πολλοῖς σὺ θαλίοισι μέγαρ καὶ ἀπείρονα πύργων,
 Αὐτῶν ἀπὸ μνηορ νεφέων, καὶ πᾶσιρ ὄρατορ,
 Ως τε βλέπειρ πάνταρ πύργων, πάνταρ τε δικαίω
 Δόξαν αἰδίω θεῶ πεποθμειόμορ εἶδος.
 Αὐτολίαι δύοισι τε θεῶ λιέος ἐξύμνησαν.
 Οὐκέτι γὰρ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι τὰ δεινά.

Οὐδέ

Numen ab obscura terra non segniter ornat.
 Nec lapides apud hos opifex fabricauit acutus:
 Nec saxum mundi cultum est errore, uel aurum.
 Sed magnum patrem cunctorum, quos Deus afflat,
 Sacrificando Deum coluere, sacrisque litando.

At nunc quidam rex ignobilis atque scelestus,
 Præstantum numero magno comitante uirorum
 Venit, et hanc prostrauit, inextructamque reliquit.
 Ipse immortalem in terram grassatus obiuit.
 Necdum tale fuit signum mortalibus ullum,
 Ut magnam urbem alij uideantur diripuisse.
 Venit enim cæli uir ab alta sede beatus,

In manibus gestans diuino munere sceptrum,
 Omnes qui pulchrè uicit, retulitque bonorum,
 Diuitias ipsis, quas diripuere priores:
 Atque solo cunctas urbes multo eruit igni,
 Et dedit in flamas populos hominum ante malorum.
 Præcipueque Deo dilectam reddidit urbem,
 Et sole et stellis et luna splendidiorem.

Illic ornatum posuit, tum condidit alium
 Corporeum pulchrum templum, turrumque sub auras
 Multis in stadijs magnam produxit, et amplam,
 Ipsas tangentem nubes, cunctisque uidendam:
 Omnes ut iusti uideant, omnesque fideles,
 Splendorem æterni, spectacula dulcia, patris.

Ortusque occasusque Dei celebrauit honores.
 Non etenim deinceps mala sunt mortalibus agris.

Furta ue coniugij, in pueros ue nefanda libido:

Aut cædes, turbae ue: sed est lis omnibus æqua.

Vltima sanctorum sunt tempora: namq; ea condit

Altitonans, opifex templi super omnia magni.

In Babylo Eheu te Babylon soliu aurea, & aurea platas,
nem. O regina uetus, quæ mundum sola gubernas,

Vrbs olim magna & celebris, non amplius aureis

Montibus, Euphratis liquidas refidebis ad undas:

Tempore sternèris motus. ut cuncta domares,

Parthi fecerunt acres. os comprime sæda

Gens Chaldaeorum: ne cura, ne ue rogato,

Quo pacto Persasq; reges, Medosq; domabis.

ἔβεννα γὰρ τῆς σῆς ἀρχῆς ἡς ἐσχέρθυρα,

εἰς ῥώαλυ πᾶσα, καὶ ἀσίδι θυτείνοντας,

τοιγάρτοι ἢ αὐτῆ βασιλῆς φρονέουσι εἰς κείνη

ἀττινῶν ἡξεις, ὡρ εἰβεννα λύτρα πᾶσα.

Proq; malis uerbis pœnas dabis hostibus acres.

Porro siccus erit postremo tempore pontus:

Tum nec in Italiam uadent per cærulea naues.

Tunc Asia illa ferax rerum, redigetur in undas.

Cretaq; cæpus erit: feret & mala tristia Cyprus.

Et Paphus ut sapiat, patietur tristia fata.

Et Salamina urbem magnã, mala tristia passam *

Tunc erit infelix, sterilisq; in littore tellus.

Cypria non pauca uastabunt arua locustæ.

Spectandoq; Tyrum mortales flebitis ægri.

Phœnice, grauis ira tibi est uectura ruinam.

Οὐδέ γε μουλοπώαι, καὶ παίδων λύπης ἄθεσμος.

Οὐ φόνος, ἔδ' ἐλυδοίμους, ἔεις δ' ἐν πάσι διναία.

Υφάτος ἔδ' ἀγίωρ καιρὸς, ὅτι αὐτὰ † παραινῆ *φ. πόραινα.*

Θεὸς ὑψιβρεμέτης, λιτίσιν ναοῖο μεγίστου.

Αἰ, αἰ σοὶ βαβυλῶν χρυσόθρονε, χρυσοπέδιλε, *κατὰ βαβυ-*

Γαλικῆς βασιλεία, μόνι λίσμοιο ἱερατῆσα. *λωνος.*

Ἡ τὸ πάλαι μεγάλη καὶ πάμπολις, ἔν ἐτι νέειν

Οὐρεσιρ ἐν χρυσέοις καὶ νάμασιρ σύφρητοιο.

Στρωθείση, σεισμοιο χρόνῳ, παρθοὶ δέ σε δεινοὶ

Γαῦτα κρᾶτ' αἶρ ἐποίησαρ, ἔχε σόμα φιμόρ ἀν' ἀγνη

Χαλακίωρ γενεῆ, μή τ' εἶρεο, μηδὲ μέριμνα,

Γῶς πόρτων ἀρξῆς, ἢ πῶς μῆδωρ τὲ ἱερατῆσις.

Εἶνενα γὰρ τῆς σῆς ἀρχῆς, ἥς ἔσχεν ὄμηρα,

Εἰς ῥώμην πέμφασα, καὶ ἀσίδι θητύνοντας,

Τοιγαῖτοι ἢ αὐτὴ βασιλὶς φρονέσθ' εἰς ἱέρισιν

Αττικῶν ἤξῃς, ὧρ εἶνενα † λύτρα πέπονθας. (θροῖς. *φ. λυγαῖ.*

Δώσεις δ' ἀντὶ λόγων σολιῶν πιερὸν χόλον ἔχ-

Εσαι δ' ὑφατῆω καιρῷ ξηρὸς ποτὲ πόντος,

Κθὺ ἐτι πλωτύνουσιρ ἐς ἰταλίην ποτὲ νῆες.

Αοσις δ' ἢ μεγάλη τότε πάμφορος ἔσεται ὑδωρ,

Καὶ ἱρήτης πεδίορ, λύπρος δ' ἔξει μέγα τῶμα.

Καὶ πάφος αἶξει δεινὸν μόρον, ὡς τε νοῦσαι. (σαρ,

Καὶ σαλαμίνα πόλιρ μεγάλην μέγα πῆμα παθῶ-

Νῦν μὲν χέρσος ἀναρπος ἐπ' ἰόνος ἔσεται αὐθις.

Αυεὶς δ' ἐν ὀλίγῃ χθόνα λύπριον ἐξολοθρεύσει.

Εἰς ἴθρον αἰνόμεροι μέροπερ ἠλαύνσεσθ' ἐβλέποντες.

Φοινίη, δεινὸς σε μόνη χόλος ἀγχε πεσεῖρ σε.

Γ' ἴωμα λιανὸρ σφρῦδες, ὅπως κλάσωνται ἀληθεῖ.
 Ἐσαι δ' ἐν πέμπτῃ γενεῇ, ὅτ' ἐπαύσεται ὄλεθρος
 Αἰγυπτίου, βασιλεὺς ὅταρ μιχθῶσιρ ἀηδέας,
 Γαμφύλων γενεᾷ, καὶ αἰγυπτῶρ λιαθεδῶνται,
 Ἐρ τε μακροδονίη, καὶ ἐν ἄσιδι, καὶ λυίοισι.
 Κοσμοκρῆς πόλεμος πολυαίματος ἐν λιονίσιρ,
 Οὐ πάσει ρώμης βασιλεύς, δυσμῶρ τε διωάσει,
 Χαμεθρὶν ὅποταρ ριπή σάξη χιονώδης,

κατὰ τῆς
 Ἀσίας.

Γηγνυμένος μεγάλα ποταμῷ λιμνῶν τε μεγίσωρ.
 Εὐδὺς βαβυλωνος ὄχλος ἐς ἄσιδα γαῖαν ὀδύσει,
 Καὶ τότε θυμοβόροι μέροσι κατέδουσι γονῆας,
 Λιμῶν τερόμενοι, καὶ ἐδέσματα λαίφασονται.
 Γαῖτῶρ δ' ἐν μελάθρῳ θῆρες κατέδουσι τρέπεζαρ,
 Αὐτοὶ τ' ὀϊωνοῖτε βροτὸς κατέδουσι ἅπαντας.
 Ωλεάνος τε λιανῶρ πληθύνεται ἐν ποταμοῖο,
 Αἱματόεις σαρκας τὲ, καὶ αἵματα τῶρ ἀνόητων.

φ. παυλῷ.

α. παρὶν.

κατὰ τῆς

δυσμῆς.

Εἶθ' ἔτως ὀλίγη † πρὸς ἐστὶ κατὰ γαῖαν,
 Ως τὲ νοῦρ ἀνδρῶν τ' ἀριθμὸν, μέτρον τε γυναικῶν.
 Μυρία δ' οἰμώξα θεινὴ γενεὴ κατὰ τέρμα
 Ηελίς διούοντος, ἐν' ἐμπαλι μνηέτ' ἀνέλθῃ,
 Ωλεανὸς μείνας ἐν' ἐφ' ὕδασι βαπτισθεῖν.
 Πολλῶρ γὰρ μερόπων εἶδον κακότητας ἀνάγνης.
 Ἐσαι δὲ σποτόμαίνα περὶ μέγαρ ἕρανὸρ αὐτόρ,
 Αχλὺς δ' ἐν ὀλίγῃ νόσῳ πῆχας ἀμφικαλύψει
 Δούτοφορ, αὐτὰρ ἔπειτα θεῶ φάος ἡγεμονόσει
 Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖσιρ, ὅσοι θεῶν ἐξύμνησαν.

ἰσθεῖα

Vt uerè plorent casum Sirenes acerbum.
 At quinto seculo, cum clades desinet olim
 Aegypti, reges cum miscebuntur iniqui,
 Omnigenæ gentes Aegyptumq; aggredientur:
 Inq; Macedonia, Lycijsq;, Asiaq; tumebit
 Exitiale, & humum sparsurum sanguine, bellum:
 Quod Romæ reprimet rex, occiduiq; potentes.

Hinc postquã hybernis niuib. iam defluet aer,
 Et fluuij ingentes, & maxima stagna rigescent,
 Protinus inuadent Asiæ oras barbara turba,
 Et duros perdent, quasi sint sine robore, Thracas.
 Tunc homines mœsti uescuntur carne parentum,
 Et tales epulas fame sic urgente, uorabunt:
 Præbebitq; feris mensam domus omnis: & ipsæ,
 Et uolucres, omnes mortales dilacerabunt.

Oceanusq; (malum) fluuiio fundente, rubebit
 Sanguine stultorum, reuolutaq; corpora merget.
 Sic demum parua tellus requiete fruetur,
 Vt numerusq; uirum, matronarumq; sciatur.

Innumerum uerò flebit gens dura sub orbis
 Occidui finem, ne rursus ascendere possit,
 Oceani remanens ut perfundatur ab undis.
 Nam multorum hominum uidit cõmissa nefanda.
 At magnum cœlum nox circumfusa tenebit,
 Obducetq; cauum nigror densissimus orbem.
 Rursus deinde bonis ostendet quã sit eundum
 Lux diuina uiris, qui laudauere Tonantem.

Isisbea

In Asiam.

In occiden
tales.

Isithea infelix, Nili remanebis ad amnem,
Sola furens manas, permixta Acherontis arenis:
Fama nec ulla tui toto remanebit in orbe.

In Sera- Tuq; Serapi sedens in saxis, multa dolebis,
pim. Magnaq; in Aegypto infelice ruina iacebis.

Quiq; per Aegyptum studuere tibi, acriter omnes
Te flebunt: sed quis illaesa in pectore mens est,
Noscent te nihil esse, Deum quicumq; celebrant.

Onias, O- Deq; sacerdotum numero quidam uir amictus
niae ponti- Lino: Agedum (dicit) delubrum constituamus
ficis filius.

Ioseph.

Ant. 13.

Formosum, uerumq; Dei: prauosq; parentum
Mutemus ritus, factos cretaq; petrisq;
Qui coluere deos, stulti, festisq; sacrisq;.

Mutemus mentes: celebretur carmine nostro
Aeternus genitor, pereuntis nescius aui,
Rex uerus, rerum cui summa potentia, semper
Magnus, quiq; animas fecit, nutritor earum.

Tunc & in Aegypto templum uisetur, & ingens,
Et castum, quod sacra feret coniuncta Deo gens:
Aeternamq; dabit Deus illis ducere uitam.

Sed cum desertis impura gente Tryballis
Aethiopes *αἰνῶσ' αἰγυπ' ἰοῦ ἐλὺ τε ἀποῦσθαι*
Incipient cladem, quo fiant postera cuncta.

Nam tēplū tollēt, quod magnū Aegyptus habebit.
In terrasq; Deus duram illis depluet iram,
Ut pereant cunctiq; mali, cunctiq; nefandi.
Nec penitus deinceps parceretur finibus illis,

Quod

Ἰσιθεῶ τριτάλαινα, μυνῆς δὲ ἐπὶ χσῦμασι νέλθῃ,
 μῦνη μαιναῖς ἀταπίος ἐπὶ ψαμάθοις ἀχέροντος,
 Κῦνέτι σὲ μυνεῖά γε μονεῖα κατὰ γαῖαν ἄπασαν.
 Καὶ σὺ σέραπι λίθοις ἐπιπέμνε, πολλὰ μογήσας, *κατὰ Σερά*
 Κεῖση πῖῶμα μέγιστον οὐ αἰγυπῶ τριταλαίνῃ. *πιοις.*
 Οσοι δὲ αἰγυπῶν πόθον ἤγαγον εἰς σέ, ἅπαντες
 κλάουσontαί σε λιανῶς, νεοῦ ἀφθιτορ οὐ φρεσὶ θεῶ-
 γνώσουταί σε τὸ μηδέρ ὅσοι θεὸν ἐξέμνησαν. (τες,
 καὶ τις ἐρεῖ τῶν ἰδρέων λιουσόσιος ἀνήρῃ *όνιας.*
 Δοῦτε θεῶ τέμνοιοι καλῶν ἤσωμην ἀλιβές,
 Δοῦτε τὸν ἐν προγόνων δεινὸν νόμον ἀλλᾶξωμην,
 Τῆ χάρις, ἢ λιθίνοις καὶ ὄσρα νίνοισι θεοῖσι,
 Ρομπᾶς καὶ τελετὰς ποιῶμνοι ἕν ὀνόμασιν.
 Στρέψωμνοι ψυχᾶς, θεὸν ἀφθιτορ ἐξέμνηντες,
 Αὐτὸν τὸν γενετῆρα, τὸν αἰδίον γεγαῶτα,
 Τὸν πρῦτανιρ πάντων, τὸν ἀληθῆα, τὸν βασιλῆα,
 Ψυχοτρόφου γενετῆρα, θεὸν μέγαν αἰὲρ εἶοντα.
 Καὶ τότε οὐ αἰγυπῶ ναὸς μέγας ἕσεται ἀγνός,
 Κῆς τ' αὐτὰς θυσίας οἴσει λαὸς * θεόταπτος, *f. αὐτὸν.*
 Κενοῖσιν δῶσει θεὸς ἀφθίτως βιοτσῦερ. (λῶρ * α. θεότσ
 Αλλ' ὅταν ἐνπερολιπόντες ἀναδέα φῦλα τρυβαλ- *ηῖος.*
 Αἰθιοῖτες, μείνωσ' αἰγυπῶν ἐκῦτε ἀρῆσθαι,
 Αρξῶνται λιανότητος, ἢ ὑσῶρα πάντα γούηται.
 Ἰσηὸν γὰρ λιανῶσι μέγαν αἰγυπῆϊάδος γῆς,
 Ἐν δὲ θεὸς βρέξει κατὰ γῆς δεινὸν χόλον αὐτοῖς.
 Ὡς τ' ὀλέσαι πάστας τε λιανῶς, πάστας τ' ἀνόμους
 Κῦνέτι δὲ φαδῶ τίς γ' ἕσεται οὐ χθόνι λιάνη, (τε,
Αὐθ' ἤρ

Ανθ' ὧρ δεῖν ἐφύλαξεν, ὁ μιν θεὸς ἐγγυάλιξεν,
 Ἡελίος φάεθοντος οὐ ἀστρατιμ εἶδον ἀπειλῶν.
 Ἡ δὲ σεληνάϊνος δεινὸν χόλον οὐ σφρασσῆσιν,

f. μάχην. Ἀστρα † μάχην ἠὲ ὤλινε, θεὸς δ' ἐπέτρεψε μάχεσθαι.
 Ἀντί γὰρ ἠελίω μακρὰ φλόγες ἐσασίασεν,

al. μάχην. Φωσφόρος ἔχε † μάχης ἐπιθῆς ἐς νῶτα λέοντος,
 Ἡ δὲ σεληνάϊνος δεινός ἠλλάξατ' οἶσος,
 Αἰγόνόστος ἐπληξε νῦν ταύροιο τούοντα,
 Ταῦρος δ' αἰγόνόστος ἀφύρπασε νόστιμον ἡμαρ,
 Καὶ συγὸν ὄθιων ἀπενόσφιζε κμητέι μείναι,
 Γαρθόνος οὐ λιρῶ δι λύμω ἠλλάξατο μοῖραν,
 Πλάσ δ' ἔνι ἔφανε, Δράκων δ' ἠρησάτο ζώνων,
 Ἰχθύες εἰσελύοντο λατὰ ζωσῆρα λέοντος.
 Καρπίνος ἔνι οὐ μείνον, ἔδρασε γὰρ ὄθιωνα.
 Σπορπίος ἔραν ἐπῆλθε διὰ θεινοῖο λέοντος.
 Ἡ δὲ λύων ὄλιθον ἀπὸ φλογὸς ἠελίοιο.
 Υδροχόος δ' ἐπύρρωσε μόνος λιρατῶροιο φαεινῶ.
 Δρτο μὲν ἔρανος αὐτὸς, ἔως ἐτίναξε μαχητῆς,
 Θυμαθεῖς δ' ἐρρίψε πατακῆλυεῖς ἐπὶ γαῖαν.
 Ρίμφα μὲν δ' ἔνι πληγούτες ἐπ' ὠκεανοῖο λοετρῶ,
 Ἡσαν γαῖαν ἀπασαν, ἔμεινε δ' ἀν' ἀσφῶρος αἰθῶρ.

ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.

41
 ἐτέρας εἶναι
 ταῦτα δο-
 λεί.
 περὶ τοῦ
 χριστοῦ.



κατὰ Διοσῶρ

Θανάτου μέγαν ἦν ἀοιδίον ἡμῶν
 φρονὸς αὐδῶ,
 Ω θρόνον ὑψίστος γονέτης παρῆλθον
 νε λαβεῖσθαι,
 Μὴ πῶ γονυθούτος, ἐπεὶ διὰ σαφ
 Ἡγέρθη,

Quod non seruauere, Deus quod tradidit ipfis.
 Ipsa minas solis uidi splendentis in altris,
 Nec non & seuas iras in fulgure luna.
 Parturire (Deus permittit) sidera pugnam.
 Nam longæ pugnam flammæ pro sole serebant.
 Lucifer instabat pugnae, ugens terga leonis.
 Est etiam luna mutata ærumna bicornis.
 Percussit iuuenis tauri neruum capricornus.
 At reditum rapidè capricorno taurus ademit.
 Orionq; iugum summotum sede remouit.
 Et uirgo gemino mutauit in ariete sortem:
 Abdita pleias erat, zonamq; draco ipse negauit.
 Pisces immersti cinctum subière leonis.
 Cancer non mansit, namq; Oriona timebat.
 Scorpius in caudam subijt, præstante leone.
 Elapsus canis est flammato solis ab igne.
 Luciferi uires accendit aquarius acres.
 Commotum cœlum pugnantes perculit ipsum,
 Iratumq; ipsos in terras præcipitauit.
 Sic uada ad Oceani deiecti protinus omnem
 Terram incenderunt, mansit sine sidere cœlum.

LIBER SEXTVS.



Aeterni magnum natum cano pectore De Christo.
 re ab imo,
 Cui soliū genitor tribuit supremus
 habendum,
 Nondum progenito siquidem de corpore duplex
 Exiit.